

Til beslutningsforslag nr. B 20. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 17. november 1992

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 30 om forhøjelse af flygtningebevillingen tilbage fra Finansudvalget

[af Kim Behnke (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i to møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et af udvalget spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*, idet mindretallet bemærker:

Justitsministerens bemærkning under 1. behandling af dette beslutningsforslag om, at alene Justitsministeriets udgifter til modtagelse af asylansøgere i 1993 vil nå op på 3-4 mia. kr., viser, hvor vigtigt det er at få sagt stop nu.

Denne oplysning viser nemlig med al ønskelig tydelighed, at den danske udlændingelov i

øjeblikket ligger totalt underdrejet. Alene i 1992 vil der efter de seneste skøn ankomme 15.000 asylsøgere. I 1986, hvor det hidtidige toppunkt på ca. 9.500 asylsøgere blev nået, skabte det kæmpeproblemer i det danske samfund. 15.000 asylsøgere i 1992 og endnu flere i 1993 vil skabe kaotiske forhold.

De nye milliardskøn for Justitsministeriets udgifter i 1993 er ikke hele sandheden. Socialministeriet, Undervisningsministeriet, Boligministeriet og kommunerne vil få nye ekstra milliardudgifter. I 1993 vil der skønmæssigt skulle afholdes op imod 20 mia. kr. i udgifter til udlændinge. Det er alt for meget og en skændsel.

Enhver rejse starter med det første skridt. Dette beslutningsforslag skal være det første skridt i retning af en markant reduktion af de udgifter til udlændinge, som flertallet tvangsopkræver hos skatteyderne.

Dorte Bennedsen (S) Erling Christensen (S) Lise Hækkerup (S) Frank Jensen (S)

Holger Graversen (S) Karen Jespersen (S) Ebba Strange (SF) nfm. Gert Petersen (SF)

Sonja Albrink (CD) Grove (KF) fmd. Helge Adam Møller (KF) Inge Dahl-Sørensen (V)

Birthe Rønn Hornbech (V) Svend Aage Jensby (V) Tom Behnke (FP)

Niels Helveg Petersen (RV) Inger Stilling Pedersen (KRF)

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf*Spørgsmål:*

»Hvad er baggrunden for at asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien ikke bliver sendt tilbage til 1. asylland, f.eks. Polen?«

Svar:

Efter bestemmelsen i udlændingelovens § 48, stk. 2, kan indrejse nægtes en asylansøger, der uden fornødent visum og/eller pas forsøger at indrejse i Danmark og ikke kommer direkte fra hjemlandet, men fra et andet land og dette land må anses for sikkert for asylansøgere, idet det giver flygtninge den fornødne beskyttelse. Bestemmelsen bygger således på det princip, at en asylansøger, der er sluppet ud af farezonen, bør søge fysisk sikkerhed, så snart der er mulighed for det, det vil sige i det første sikre land, den pågældende kommer til efter flugten fra hjemlandet. Efter praksis træffes der afgørelse om afvisning og udsendelse af en asylansøger til et af de nordiske lande, et EF-land, Ungarn, Tjekkoslaviet, Polen samt USA og Canada.

Beslutningen om afvisning og udsendelse af asylansøgere til et sikkert land træffes af Direktoratet for Udlændinge efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Ved denne vurdering indgår også, om der er meget nære familiemæssige relationer til herboende.

Efter udlændingelovens § 7, stk. 3, kan opholdstilladelse endvidere nægtes en person, der i øvrigt måtte opfylde betingelserne for at opnå asyl her i landet, såfremt udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land eller på grund af længerevarende ophold, derboende nære slægtninge eller andre tilsvarende forhold har nærmere tilknytning til et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse.

De asylansøgere, der nægtes tilladelse til at indrejse, bliver i forbindelse med afvisningen vejledt om de danske asylregler, herunder om muligheden for at indgive asylansøgningen gennem en dansk repræsentation i det land, hvortil de afvises og udsendes.

En asylansøger fra f.eks. Serbien, for hvem der kræves visum for at indrejse i Danmark, og som er rejst uden visum til den danske grænse gennem f.eks. Polen med henblik på at søge asyl her i landet, vil således kunne afvises til Polen som sikkert 1. land.

Direktoratet for Udlændinge har imidlertid til brug for besvarelsen oplyst, at asylansøgere, der er i besiddelse af fornøden rejselegitimation, og som enten kan indrejse visumfrit eller er i besiddelse af fornødent visum, ikke kan afvises efter udlændingelovens § 48, stk. 2.

Justitsministeriet kan henholde sig hertil.